

عباس عراقچی وزیر خارجه جمهوری اسلامی ایران با بیان این که پیامدهای هر حمله علیه ایران محدود به مرزهای آن نخواهد ماند گفته حق ایران برای استفاده از انرژی هسته‌ای غیرقابل مذاکره است.

کنفرانس بین المللی خلع سلاح در ژنو؛

سید عباس عراقچی در کنفرانس بین المللی خلع سلاح در ژنو اظهار داشت:

تردیدی نیست که معماری صلح و امنیت بین‌المللی به‌ویژه در سال‌های اخیر با فشارهای بی‌سابقه، فرسایش و چالش‌های پیچیده‌ای روبه‌رو شده که مخاطرات جدی برای صلح و ثبات جهانی ایجاد کرده است.

به گزارش اسپادانا خبر، وی افزود:

تشدید درگیری‌های مسلحانه، کاهش روزافزون احترام به حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد، تضعیف چندجانبه‌گرایی، اعمال اقدامات قهری یکجانبه و غیرقانونی، و بازگشت به اتکای مجدد بر سلاح‌های هسته‌ای به‌عنوان ابزار سیاست‌گذاری، محیطی بسیار بی‌ثبات در سطح جهانی پدید آورده است. این تهدیدها و چالش‌های رو به افزایش، مستلزم اقدام فوری و جمعی، به‌ویژه از سوی این کنفرانس است که همچنان تنها مجمع چندجانبه مذاکره در حوزه خلع سلاح به شمار می‌رود.

وی خاطر نشان کرد:

سلاح‌های هسته‌ای بزرگ‌ترین تهدید علیه بشریت هستند و مایه نگرانی عمیق و تأسف جدی است که برخلاف تعهدات حقوقی بین‌المللی موجود برای نابودی کامل، قابل راستی‌آزمایی و برگشت‌ناپذیر این سلاح‌ها، اتکا به آنها بیش از پیش در دکترین‌های امنیتی برخی دولت‌ها نهادینه شده است. بشریت همچنان زیر سایه بیش از ۱۲ هزار کلاهک هسته‌ای زندگی می‌کند؛ بسیاری از این کلاهک‌ها مستقر یا در وضعیت آماده‌باش بالا قرار دارند و در دکترین‌هایی جای گرفته‌اند که استفاده سریع و در برخی موارد استفاده نخست از آنها را مدنظر قرار می‌دهد. تداوم اتکا به چنین زرادخانه‌هایی بازتاب‌دهنده دکترین‌هایی است که مخاطرات وجودی برای کل بشریت ایجاد می‌کند و مستقیماً با تعهدات خلع سلاح ذیل معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان‌پی‌تی) در تضاد است.

عراقچی گفت:

ایران همواره راهبردی مبتنی بر استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای را دنبال کرده و در عین حال آمادگی خود را برای پاسخ به هرگونه نگرانی درباره ماهیت برنامه هسته‌ای‌اش و تضمین کاملاً صلح‌آمیز بودن آن نشان داده است. بر همین مبنا ایران وارد مذاکرات هسته‌ای شد و تا امروز نیز این مسیر را ادامه داده است. مرور روند این مذاکرات گویای واقعیت‌های فراوانی است. جمهوری اسلامی ایران همواره تصریح کرده است که نه در پی تولید و نه در پی دستیابی به سلاح هسته‌ای است؛ سلاح‌هایی که هیچ جایگاهی در دکترین امنیت ملی ایران ندارند. این موضع ریشه در سیاست دفاعی ما دارد و با ملاحظات روشن دینی که سلاح‌های کشتار جمعی را منع می‌کند، تقویت شده است. توافقی‌های پایدار تنها از طریق تعهدات متقابل و متوازن و احترام به حقوق مشروع ملت‌ها قابل دستیابی است. معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای به‌صراحت حق

غیرقابل سلب تمامی دولت‌های عضو را برای توسعه پژوهش، تولید و استفاده از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز به رسمیت می‌شناسد. این حق ذاتی، غیرقابل مذاکره و از نظر حقوقی الزام‌آور است. این حق مشروط به ملاحظات سیاسی نیست و نمی‌توان آن را به صورت دلخواه تعلیق یا بازتفسیر کرد. هرگونه تلاش برای القای این‌که این حق قابل لغو یا اختیاری است، در تعارض بنیادین با نص و روح معاهده قرار دارد. با وجود تعهد ایران به دیپلماسی و تعامل مبتنی بر حسن نیت، رفتار برخی دولت‌های غربی، به‌ویژه ایالات متحده، به‌طور جدی اعتبار روند مذاکرات را تضعیف کرده است. خروج یکجانبه آمریکا از برنامه جامع اقدام مشترک (برجام)، در نقض آشکار یک توافق مورد تأیید جامعه بین‌المللی، ضربه‌ای عمیق به اعتماد و ثبات تعهدات چندجانبه وارد کرد. این تصمیم نه تنها تعهدات چندجانبه را نادیده گرفت بلکه پیامدهای اقتصادی و انسانی غیرموجهی بر مردم ایران تحمیل کرد. نگران‌کننده‌تر از آن، توسل به تجاوز نظامی علیه ایران در ژوئن گذشته بود؛ آن هم در زمانی که ما در میانه مذاکرات قرار داشتیم. چنین اقدامی در تعارض آشکار با اصول بنیادین منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل، به‌ویژه بند ۴ ماده ۲ منشور، قرار دارد. ایالات متحده با همدستی با یک طرف غیرعضو ان‌پی‌تی علیه یک دولت عضو، ضربه‌ای جدی به تمامیت، اعتبار و روح این معاهده وارد کرده است؛ پیامدهایی که ماندگار خواهد بود. حمله به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان می‌تواند جنایت جنگی تلقی شود، خطر انتشار مواد رادیولوژیک، آلودگی زیست‌محیطی بلندمدت و پیامدهای فرامرزی برای کل منطقه را در پی داشته باشد. عدم محکومیت صریح این حملات از سوی شورای امنیت و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، سابقه‌ای خطرناک ایجاد کرده و نشانه‌ای از فرسایش جدی رژیم جهانی عدم اشاعه است. مسئولیت این اقدامات غیرقانونی تنها متوجه عاملان مستقیم نیست؛ دولت‌هایی که حمایت سیاسی، نظامی یا اطلاعاتی ارائه کرده‌اند نیز طبق حقوق بین‌الملل در قبال معاونت در فعل متخلفانه بین‌المللی مسئول‌اند. محکومیت‌گزینشی و معیارهای دوگانه، اعتبار هنجارها و نهادهای بین‌المللی را به شدت تضعیف می‌کند. سکوت در برابر چنین نقض‌هایی بی‌طرفی نیست؛ بلکه همدستی است. در حالی که ایالات متحده و برخی کشورهای اروپایی تهدیدهای رژیم اسرائیل علیه صلح و امنیت بین‌المللی، از جمله توانمندی‌های هسته‌ای آن را نادیده می‌گیرند، همچنان برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران را تهدیدی برای صلح و امنیت بین‌المللی جلوه می‌دهند. رژیم اسرائیل طی هشت دهه گذشته با مصونیت کامل مرتکب شدیدترین جنایات شده است. تنها در کمتر از دو سال، به هفت کشور منطقه حمله کرده و در جریان آن بیش از ۷۰ هزار نفر در غزه کشته شده‌اند؛ در چارچوب آنچه نسل‌کشی استعماری توصیف می‌شود. جنایتی نیست که مرتکب نشده باشد و خط قرمزی نیست که از آن عبور نکرده باشد. ایالات متحده و برخی دولت‌های اروپایی همچنان به اعمال تحریم‌های غیرقانونی، تهدید نظامی، نمایش قدرت و ارجاع‌های صریح به امکان استفاده از زور توسط آمریکا، از جمله استقرارهای گسترده نظامی در منطقه، ادامه می‌دهند. این اقدامات نقض مستمر اصل منع تهدید یا توسل به زور مندرج در ماده ۲(۴) منشور ملل متحد است و باید فوراً و بدون قید و شرط متوقف شود. ایران همواره بر تعهد خود به همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در چارچوب تعهدات حقوقی‌اش تأکید کرده است. ایران از اعضای بنیانگذار آژانس و از دولت‌های عضو ان‌پی‌تی است. برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران تحت گسترده‌ترین و بی‌سابقه‌ترین اقدامات راستی‌آزمایی در چارچوب پادمان‌های آژانس قرار داشته است.

وی گفت:

همکاری ما با آژانس همواره مبتنی بر حرفه‌ای‌گری، شفافیت و احترام به حاکمیت ملی بوده است. ایران معتقد است تعامل سازنده با آژانس باید کاملاً فنی و بی‌طرفانه باقی بماند و از فشار سیاسی یا تفسیرهای گزینشی به دور باشد. تداوم همکاری تنها زمانی ممکن است که متقابل، عینی و واقعاً در جهت اعتمادسازی باشد، نه آنکه به ابزار فشار سیاسی تبدیل شود. همچنین نباید فراموش کرد که حمله به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان، اقدامی کاملاً بی‌سابقه است. نه اساسنامه آژانس و نه موافقت‌نامه جامع پادمان، دستورالعملی برای بازرسی از تأسیساتی که هدف چنین حملاتی قرار گرفته‌اند ارائه نمی‌دهد. از این رو، بازرسی از این تأسیسات نیازمند چارچوبی مورد توافق میان ایران و آژانس است که در حال کار بر روی آن هستیم. در همین چارچوب، روز گذشته گفت‌وگوی فنی با رافائل گروسی، مدیرکل آژانس، درباره همکاری‌های ایران و آژانس انجام دادم.

وزیر خارجه تصریح کرد:

ایران به گفت‌وگوی سازنده و تعامل با آژانس ادامه خواهد داد تا این مسائل فنی بررسی و مسیر مورد توافق برای رفع شکاف‌های باقی‌مانده مشخص شود. ایران همواره آماده مشارکت در مذاکراتی معنادار و نتیجه‌محور بوده است. هر توافق پایدار باید حقوق مشروع ایران را به‌طور کامل به رسمیت بشناسد، منافع ملموس فراهم آورد و در برابر اقدامات یکجانبه‌ای که اعتماد و اعتبار را تضعیف می‌کند مصون باشد. بر اساس این اصول و با مساعی جمیله کشورهای دوست منطقه که قدردان آنها هستیم، پنجره جدیدی از فرصت گشوده شده و امروز دور دوم مذاکرات با ایالات متحده در ژنو برگزار شد. امیدواریم این مذاکرات به راه‌حلی پایدار و مبتنی بر گفت‌وگو منجر شود که منافع طرف‌های ذی‌ربط و کل منطقه را تأمین کند در عین حال، همان‌گونه که در جریان تجاوز ۱۲ ژوئن ۲۰۲۵ نشان داده شد، ایران کاملاً آماده دفاع از خود در برابر هرگونه تهدید یا اقدام تجاوزکارانه است. پیامدهای هر حمله علیه ایران محدود به مرزهای آن نخواهد ماند.

وی در پایان تأکید کرد:

کنفرانس خلع سلاح باید بر وضعیت رکود خود غلبه کرده و با آغاز مذاکرات درباره یک کنوانسیون جامع سلاح‌های هسته‌ای، مأموریت خود را محقق سازد. پاسخگویی جنبه تنبیهی ندارد بلکه پیشگیرانه است. بی‌عملی در برابر تهدیدهای هسته‌ای، تجاوز و معیارهای دوگانه، بنیان‌های حقوق بین‌الملل را تضعیف می‌کند. وی گفت: انتخاب پیش‌روی ما روشن است: یا سلاح‌های هسته‌ای را برمی‌چینیم یا روزی آنها ما را بخواهند چید. با هم می‌توانیم برای تحقق جهانی عاری از سلاح‌های هسته‌ای تلاش کنیم.

برجسب ها: وزارت امور خارجه [1]

[جنگ](#) [2]
[دونالد ترامپ](#) [3]
[اسرائیل](#) [4]